

furmast, sest temma ütles omma jüngridele julgeste: „laatsarus on ärrasurnud, läkki ärra temma jure!“ Agga Tomas ütles: „läkki meie ka ärra, et meie temmaga surrema!“

Sedda aega, et Jesus olli Peräa-liinas ja Petanias olnud (X. 40 ja XI. 1—16), olli liggi 2 kuud, Neäri-ku hakkatussest senni kui Paasto-ku algmisseks.

Joan. XI. 17—44.

Kui Jesus Petania taggasi tulnud, leidis temma laatsarust, et ta jo nelli päwa haudas olnud. „Kui nüüd Marta kulis, et Jesus tulli, läks ta temma wasto, agga Maria jäi koio. Siis ütles Marta: „Issand, olleksid sinna siin olnud, minno wend olleks mitte surnud!“ Seddasammogi ütles pärrast ka Maria, kui ta Jesusse jure sai tulnud; Jesus agga ütles: „sinno wend peab üles-tõusma!“ Kui Jesus näggi Mariat nutwad, ja Juda rahwas ka nuttis, siis kihwatas temma südda waimus ja temma meel sai

seggaseks, ja ütles: „kuhho ollete teie tedda pannud?“ — Nemmad ütlesid: „Issand, tulle ja wata“, ning Jesus nuttis! Ja kui nad haua jure tullid, ütlesid nemmad: „temma haiseb, sest ta on jo 4 päwa haudas olnud!“ Jesus ütles: „eks ma ep olle sulle üttelnud: kui sa usksid, siis saaksid sa Jummalu au nähha!“ ja temma tõstis ommad silmad üles ja ütles: „minna tännan sind, Issa, et sa mind olled kuulnud.“ Ja kui ta sedda sai üttelnud, kisseendas temma sure heälega: „laatsarus, tõuse üles!“ ja se surnud tulli wälja, jalgest ja käsist surno mähkmittega mähhitud. Jesus ütleb neile: „peästke tedda lahti ja laske tedda minna!“

Joan. XI. 45—53.

Kui Jesus sai laatsarust furmast ülesär-ratanud, siis uskusid paljo Juda rahwas temma sisse, agga monningad läksid Wari-seride jure ja ütlesid: mis peame meie teg-gema, sest sesinnane innimenne teeb paljo im-metähte! Agga Kaiwas andis nou, tedda